

Het onderzoek

Hoe uw onderzoek in zijn werk gaat.

Sputuminductie

Video voice-over

#Sputum inductie Voorafgaand aan het onderzoek krijgt u een medicijnpufje dat ongeveer 15 minuten moet inwerken. U kunt dan in de wachtkamer plaatsnemen. Daarna komt u binnen in de onderzoeksruimte en gaat u zitten in een afgesloten cabine. U neemt plaats op een stoel en u neemt een mondstuk in uw mond. Dit mondstuk is verbonden met een meetapparaat. Vervolgens wordt er op uw neus een knijper gezet, zodat uw alleen nog via het mondstuk kunt ademen. Dit doet geen pijn. De longfunctie laborant geeft u instructies en moedigt u aan om verschillende adem oefeningen uit te voeren. Vervolgens krijgt u een ander mondstuk in uw mond om een zoutoplossing in te ademen. Dit zorgt ervoor dat uw luchtwegen meer slijm gaan aanmaken, zodat u de aandrang voelt om te hoesten. Meestal wordt dit een aantal keren herhaald. Na het inhaleren mag u met water uw mond spoelen om het zout uit te spuwen. Meestal voelt u al een aandrang om te hoesten. Het slijm dat u ophoest wordt opgevangen in een potje of buisje en verder onderzocht in een laboratorium. Hierdoor wordt er meer duidelijk over het ontstekingsproces in uw luchtwegen. Gewoonlijk duurt het onderzoek anderhalf uur.

Bij een sputuminductie wordt slijm (sputum) uit uw longen opgehoest en verder onderzocht in een laboratorium.

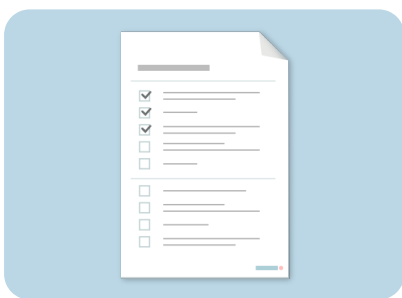

Het onderzoek duurt zo'n 45 minuten, inclusief voorafgaand longfunctieonderzoek duurt het onderzoek zo'n 90 minuten.

Uw voorbereiding

Bereid u voor en houd u aan de onderstaande instructies.

Uw voorbereiding

- Draag niet-knellende bovenkleding.
- Geen zware inspanning voor het onderzoek. 1 uur voor het onderzoek niet sporten of andere lichamelijke inspanning verrichten.
- Niet roken. U mag 1 uur voor het onderzoek niet roken, vaperen of waterpijp roken.
- Geen zware maaltijden voor het onderzoek. U mag wel gewoon eten en drinken.

- Geen alcohol of verdovende middelen voor het onderzoek. U mag ten minste 12 uur voor het onderzoek geen alcohol drinken en 8 uur voor het onderzoek geen verdovende middelen gebruiken.

Wat neemt u mee?

Bereid u voor door de onderstaande stappen goed door te lezen.

Neem voor uw ziekenhuisbezoek het volgende mee:

- Uw afsprakenbrief (als u die heeft gekregen).
- De pas van uw ziektekostenverzekering.
- Een geldig legitimatiebewijs (identiteitskaart, rijbewijs, paspoort).
- Een lijstje met de medicijnen die u gebruikt. Dit wordt in sommige ziekenhuizen ook wel een AMO (Actueel Medicatie Overzicht) genoemd.

Video's met meer informatie

Meer informatie over uw onderzoek of behandeling

Het ademhalingsstelsel

Video voice-over

Ons ademhalingsstelsel ook wel het respiratoire systeem genoemd, bestaat uit verschillende onderdelen. We onderscheiden de bovenste luchtwegen: de neus, mondholte- en keelholte en de onderste luchtwegen: de grote- en kleine luchtwegen en de longblaasjes. Deze vormen samen de rechter en linker long.

De longen bevinden zich in de borstkas die aan de binnenkant met het borstvlies bekleed is. Ook om onze longen bevindt zich een vlies, het longvlies. Dit vlies verdeelt onze linkerlong in 2 en de rechterlong in 3 kwabben. Tussen het borst- en longvlies bevindt zich een vacuüm.

Onze longen hebben een spons-achtige structuur. Dit komt door de grote hoeveelheid longblaasjes, ook wel de alveoli genoemd. De longblaasjes worden omgeven door een netwerk van dunne bloedvaatjes: de haarvaten van de long.

Onder onze longen bevindt zich het middenrif. Dit is een belangrijke spier met peesplaat die de longen en de buik van elkaar scheidt.

Als we inademen trekt ons middenrif, naar beneden en gaat de ribbenkast omhoog en naar buiten. Inademen is een actief proces.

Door het vacuüm tussen het borstvlies en het longvlies beweegt de long met de ribbenkast mee naar buiten en met het middenrif mee naar beneden, waardoor de inhoud van de long toeneemt. Door de toenemende inhoud ontstaat er een onderdruk in de longen, waardoor er verse lucht, met daarin zuurstof, gaat stromen door de bovenste luchtwegen, richting de longblaasjes. In deze longblaasjes vindt de gas-wisseling plaats. De ingeademde zuurstof wordt via de longblaasjes afgegeven aan het bloed en naar onze organen getransporteerd.

Het afvalgas dat onze organen produceren, koolzuur, wordt door ons bloed naar de longen gebracht om via de longblaasjes en de luchtwegen uitgeademd te worden. Tijdens het uitademen ontspant ons middenrif en komt deze omhoog. De ribbenkast zakt weer naar beneden waardoor de inhoud van de borst afneemt en er een overdruk in de longen ontstaat. Door deze overdruk gaat er lucht stromen vanuit de longblaasjes richting de mond en de neus. Uitademen is een passief proces.

Bekijk de bovenstaande animatie over de werking van ons ademhalingsstelsel.